

[Ivar Nørgaard]

dog ikke skjules nogen nervøsitet for, at markedsudvalget i skuffelse over et nederlag om formandsrollen vil gøre de danske ministres mandat endnu snævrere.«

I dag har Venstrepressen nogenlunde samme version, oven i købet på ledende plads.

Hvis denne vurdering af regeringens holdning er dækkende, lover det bestemt ikke godt for det danske formandskab det næste halve år. Så vil det med sikkerhed være dømt til fiasko. I forvejen er det en svær opgave at arbejde for løsninger mellem tolv forskellige nationer, men hvis man samtidig lider af vrangforestillinger om magtkampe og vil bekæmpe indbildte vejrøller, har man forringet sine muligheder for et positivt resultat.

Det er klart, at det er en balanceakt at udøve formandskabets forligsbestræbelser uden at skade vore egne interesser, tilmed i en periode, der vil være præget af en skarp debat op til det hjemlige folketingsvalg. Det er derfor helt nødvendigt, at der i denne periode finder et snævert og konstruktivt samarbejde sted mellem regering og markedsudvalg. Det er nødvendigt, at regeringen viser stor åbenhed, og det er nødvendigt, at markedsudvalget giver regeringen den nødvendige bevægelsesfrihed, og det vil vi selvfølgelig være indstillet på.

Det er også nødvendigt af hensyn til kontinuiteten i dansk markedspolitik. Det er nemlig langt fra sikkert, at det er de samme ministre, der skal varetage formandshvervet efter folketingsvalget midt i formandskabsperioden.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for redegørelsen. Den er en grundig gennemgang af de hovedproblemer, som det belgiske formandskab må overlade til Danmark til videre politisk bearbejdning og modning og eventuelt til beslutning.

Man hører af og til i den politiske debat herhjemme udtrykket: hvad kan Danmark bruge sit formandskab til? Underforstået: hvordan kan vi bruge formandsperioden til at fremme særskilte danske interesser?

Jeg var meget glad for, at hr. Ivar Nørgaard understregede, at formandsperioden ikke skal bruges til at hyppe egne kartofler. Det er vi i Det Konservative Folkeparti helt enige med hr. Ivar Nørgaard i, for hvis vi

skulle falde for fristelsen til at misbruge vort formandskab til at fremme særskilte danske interesser, vil vi hurtigt komme i en situation, hvor fremtidige danske formandskaber vil få enormt svært ved at udføre arbejdet.

Når vi tiltræder formandskabet, er det ikke kun et spørgsmål om de øjeblikkelige problemer inden for det næste halve år, det er også et spørgsmål om, hvordan en dansk formandsperiode kan gennemføres om seks år og om tolv år. Derfor er det af stor vigtighed, at vi optræder som et troværdigt formandskab i det næste halve år. Hvordan ser vi selv på de andre medlemslande, når de skal overtage formandskabet? Ja, nu skal vi ikke give dem karakterer her i Folketinget, men der er altså nogle af de andre medlemslande, vi har større tillid til end til andre.

Jeg ønsker, at Danmark i det næste halve år vil være i stand til at styrke tilliden, således at næste gang, om seks år, hvor vi overtager formandskabet, vil alle medlemslandene også have stor tillid til, at Danmark gør det på en rigtig måde.

Det er derfor af stor vigtighed, at vi giver regeringen og dermed vore embedsmænd de bedste muligheder for at forberede og tilrettelægge EF-arbejdet, og det bør alle politiske kræfter i markedsudvalget arbejde på. Dermed vil tilliden til Danmark som sagt blive øget.

En sådan holdning til formandskabet og formandskabsperioden betyder selvfølgelig ikke, at vi skal opgive vore egne nationale interesser i det næste halve år, men vi skal nu som før bestræbe os for at fremme de løsninger, som har afgørende betydning for både det danske samfund og det øvrige fællesskab.

Der er en hel række emner, der automatisk kommer på dagsordenen, således som udenrigsministeren i sin redegørelse også kommer ind på.

Det første store område er selvfølgelig landbrugsproblemerne. Vi må arbejde på at finde en løsning på disse problemer, som nu har været med til at skabe vanskeligheder for Fællesskabet i de sidste 5-6 år. Her er det afgørende vigtigt, at netop Danmark står for fælles løsninger, og at Danmark afviser de kræfter, som arbejder på at renationalisere den fælles landbrugspolitik. Vi må arbejde på fælles løsninger, som betyder, at landbrugspolitikken bliver mere markedsorientere-